

18. 4. 2025

ID: 119442

SVJ

Aby členu statutárního orgánu společnosti vznikl nárok na odměnu, musel by tento nárok vyplynout z rozhodnutí shromáždění. Ze zákona se přitom nepodává, že by shromáždění muselo rozhodovat o odměně členů statutárního orgánu vždy předem (do budoucna), může proto o odměně rozhodnout i dodatečně za uplynulé období. Jestliže o odměně členů statutárního orgánu nerozhodne, případně takovou odměnu neschválí, platí, že člen statutárního orgánu vykonává svou funkci bezplatně. Není tudíž možné, aby výši odměn stanovila smlouva uzavřená mezi společností a členem statutárního orgánu, aniž by o tom rozhodlo shromáždění. Bez rozhodnutí shromáždění není takové ujednání o plnění pro společnost závazné (je vůči němu neúčinné).

(Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky č.j. 26 Cdo 2663/2024-566 ze dne 26.2.2025)

Nejvyšší soud rozhodl ve věci žalobce Společnosti vlastníků XY, zastoupeného Mgr. P.P., advokátem se sídlem v B., proti žalovaným 1) L. F., 2) B. J., zastoupeným Mgr. M.D., advokátem se sídlem v P., o zaplacení částky 183 600 Kč s příslušenstvím, vedené u Obvodního soudu pro Prahu 4 pod sp. zn. 21 C 332/2018, o dovolání žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 22. 5. 2024, č. j. 62 Co 137/2024-497, tak, že rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 22. 5. 2024, č. j. 62 Co 137/2024-497, se v části výroku I, již byl rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 31. 1. 2024, č. j. 21 C 332/2018-453, změněn ve výroku I, v části výroku II, již byl rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 31. 1. 2024, č. j. 21 C 332/2018-453, potvrzen ve výroku II, a v části výroku III o nákladech řízení před soudy obou stupňů ve vztahu mezi žalobcem a 1. žalovaným, zrušuje a věc se v tomto rozsahu vrací Městskému soudu v Praze k dalšímu řízení. Ve vztahu mezi žalobcem a 2. žalovanou se dovolání odmítá.

Z odůvodnění:

1. Žalobce (společnosti vlastníků - dále jen „Společnosti“) se domáhal po žalovaných zaplacení částky 183 600 Kč s příslušenstvím (v podobě úroku z prodlení), a to po 1. žalovaném částky 170 000 Kč a po 2. žalované částky 13 600 Kč. Tvrdil, že žalovaní, jako bývalí členové výboru žalobce, mezi sebou uzavřeli dohody o provedení práce, kterými zavázali žalobce hradit jim sjednanou odměnu za činnosti spadající pod samotný obsah funkce statutárního orgánu. Dohody o provedení práce považoval za neplatné a částky přijaté žalovanými za bezdůvodné obohacení.

2. Obvodní soud pro Prahu 4 (soud prvního stupně) rozsudkem ze dne 31. 1. 2024, č. j. 21 C 332/2018-453, uložil 1. žalovanému povinnost zaplatit žalobci částku 40 283 Kč s úrokem z prodlení ve výši 9 % ročně od 9. 9. 2018 do zaplacení (výrok I), zamítl žalobu v části, aby 1. žalovaný zaplatil žalobci částku 129 717 Kč s úrokem z prodlení ve výši 9 % ročně od 9. 9. 2018 do zaplacení (výrok II), uložil 2. žalované povinnost zaplatit žalobci částku 9 482 Kč s úrokem z prodlení ve výši 9 % ročně od 9. 9. 2018 do zaplacení (výrok III), zamítl žalobu v části, aby 2. žalovaná zaplatila žalobci částku 4 118 Kč s úrokem z prodlení ve výši 9 % ročně od 9. 9. 2018 do zaplacení (výrok IV), a

rozhodl o náhradě nákladů řízení (výroky V, VI).

3. K odvolání žalobce a žalovaných Městský soud v Praze (odvolací soud) rozsudkem ze dne 22. 5. 2024, č. j. 62 Co 137/2024-497, rozsudek soudu prvního stupně ve vyhovujících výrocích I a III změnil tak, že žalobu zamítl (výrok I), v zamítavých výrocích II a IV jej potvrdil (výrok II) a současně rozhodl o náhradě nákladů řízení před soudy obou stupňů (výrok III).

4. Po částečném zopakování dokazování zjistil, že 1. žalovaný byl předsedou výboru Společenství v období od 11. 12. 2013 do 30. 4. 2017, 2. žalovaná byla jeho místopředsedkyní v období od 19. 2. 2015 do 30. 4. 2017.

5. Dne 2. 1. 2015, 2. 1. 2016 a 2. 1. 2017 byly mezi žalobcem a 1. žalovaným podepsány tři dohody o provedení práce, v nichž se žalovaný zavázal pro žalobce vykonávat „technicko-provozní činnost a činnost v oblasti smluvní agendy“ pro ten který konkrétní rok a žalobce se zavázal poskytnout žalovanému odměnu za provedenou práci ve výši 60 000 Kč (120 hodin po 500 Kč za každou odpracovanou hodinu). Za žalobce byly dohody podepisovány 2. žalovanou a B., členkou výboru žalobce.

6. Žalovaný průběžně vedl evidenci bytových a nebytových jednotek, garáží a garážových stání a pozemků; přijímal hlášení závad systémem Help-Desk; zajišťoval běžné údržby a drobné opravy (kliky, zámky, samozavírače dveří, výměna zářivek, vypínačů a podobně); zajišťoval dodávku médií spojených s užíváním jednotek (dodávka tepla, SV, TV, elektrické energie, plynu a podobně); zajišťoval dodávku služeb spojených s užíváním jednotek (EPS, EZS, pojištění, provoz výtahu, odvoz odpadu, čištění komínů, STA a podobně); zajišťoval periodické kontroly technologií v objektu; zajišťoval smluvní údržby objektu (domovník- údržbář); zajišťoval úklid společných částí domu, garáží, chodníků a zelených ploch včetně zimní služby; zajišťoval zahradnické služby a údržby zelených ploch; zajišťoval nepřetržitě havarijní služby; zajišťoval nepřetržitě služby vyproštění z výtahu; zajišťoval správu, údržbu a provozování tepelných zdrojů; zajišťoval provádění dezinfekce, dezinfekce a deratizaci společných prostor; zajišťoval služby recepce či ostražky; zajišťoval odečty, popřípadě výměny vodoměrů nebo poměrových měřidel tepla (IRTN) v jednotkách; zajišťoval vyúčtování vody a tepla na základě naměřených hodnot; zajišťoval revizi technických zařízení a požární prohlídky domu v rozsahu dle platné právní úpravy; zajišťoval odstranění případných závad z revizí technických zařízení a požárních prohlídek ve společných prostorech domu, popřípadě informoval dotčené vlastníky se závadami; zajišťoval roční odečty měřidel (SV, plyn, elektro) k 31. 12.; pro potřeby vyúčtování služeb řešil pojistné události v případě pojištění pod rámcovou smlouvou IKON Generali č.p.; 2x ročně provedl celkovou vizuální kontrolu společných prostor a částí domů, 1x ročně aktualizoval přehled o technickém stavu objektu pro podklady plánu oprav a sestavil plán revizí technických zařízení na základě sledování doby platnosti. Průběžně dále zajišťoval odborná posouzení, technické prohlídky a znalecké posudky; zajišťoval odstranění případných závad z revizí technických zařízení a požárních prohlídek v jednotlivých jednotkách; zajišťoval nadlimitní opravy z běžné údržby; zajišťoval větší opravy či rekonstrukce (výměna oken, nátěr oken, oprava či zateplení fasády, oprava balkonů či lodžii a teras, oprava střechy, rekonstrukce vnitřních rozvodů ZTI, rekonstrukce elektrorozvodů, rekonstrukce technologií a podobně); zajišťoval servisní práce pro jednotlivé vlastníky, nájemce či hosty v nemovitosti (výměna zvonkových jmenovek, výměna čipu ke dveřím či vratům, připojení na internetové rozvody a podobně); zajišťoval osobní účast technika (při přebírání nově obsazovaných jednotek novým vlastníkem) a TDI; zajišťoval výběrová řízení stavebních firem pro rozsáhlejší opravy či rekonstrukce; řešil pojistné události na základě speciální plné moci.

7. Dne 2. 1. 2016 a 2. 1. 2017 byly mezi žalobcem a 2. žalovanou podepsány dvě dohody o provedení práce, v nichž se žalovaná zavázala vykonávat pro žalobce „administrativně provozní činnost a činnost v oblasti ekonomické agendy“ pro ten který konkrétní rok a žalobce se zavázal poskytnout

žalované odměnu za provedenou práci ve výši 12 000 Kč (48 hodin po 250 Kč za každou odpracovanou hodinu). Za žalobce byly dohody podepisovány 1. žalovaným a B., členkou výboru žalobce.

8. Žalovaná průběžně vedla účetnictví týkající se nemovitosti dle platné legislativy; vedla aktuální evidenci vlastníků jednotek na základě dostupných podkladů; vedla předpisy, výběr a evidenci plateb příspěvků na správu domu a pozemku a zálohových plateb za služby poskytované s užíváním jednotek; vyhotovovala výpočtové listy při změně vlastníků; informovala žalobce o aktuálním stavu nedoplatků a přeplatků; elektronicky připomínala dlužné platby aktuálního měsíce formou připomínky elektronickou cestou na kontaktní adresy; vypořádávala přeplatky a nedoplatky z vyúčtování na aktuální kontakty a údaje; kontrolovala (věcnou správnost, náležitosti dle zákona a danou cenu) v případě úhrady dodavatelských faktur; aktivně přistupovala k internetovému bankovníctví, kde stahovala výpisy a nahrávala mzdu žalovaných; přijímala oznámení a podněty systémem Help Desk a obsluhovala SIPO jménem žalobce; sestavovala roční účetní závěrky do 15. 3.; zpracovala vyúčtování výnosů za uplynulý kalendářní rok (například výnos z komerčního využití společných prostor domů) do 28. 2.; prováděla vyčíslení zůstatku dlouhodobé zálohy příspěvku na správu domu a pozemku za uplynulý kalendářní rok na jednotlivé vlastníky pro potřeby výboru do 30. 4., jakož i prováděla vyúčtování krátkodobé zálohy příspěvku na správu domu a pozemku za uplynulý kalendářní rok (správní režie, provozní režie, správa, výbor, pojištění a podobně); do 30. 4. prováděla vyúčtování zálohových plateb za služby poskytované s užíváním jednotek za uplynulý kalendářní rok podle platné legislativy včetně zahrnutí výsledků spotřeby vody a tepla v případě měření subdodavatelem; 1x ročně vyhotovila roční zprávu o hospodaření žalobce; 1x ročně zpracovala přiznání k dani z příjmu a provedla roční zprávu o činnosti správce a hospodaření; průběžně ukládala rozvahy zisku a ztrát a vkládala přílohy do sbírky listin obchodního rejstříku; vedla mzdové a personální agendy; upomínala dlužné platby; zajišťovala právní zastupování žalobce při vymáhání dluhů a podobně; vyhotovovala výpočtové listy včetně distribuce; distribuovala vypracované vyúčtování výnosů za uplynulý kalendářní rok do 28. 2.; vypořádávala přeplatky a nedoplatky z vyúčtování dle odlišných požadavků; měla aktivní i pasivní přístup k internetovému bankovníctví dle účetní sazby; zajišťovala zastupování žalobce v případě pojistných událostí na základě speciální plné moci a uzavírala nájemní smlouvy podle pokynů žalobce.

9. Žalobce vyplatil žalovanému za rok 2014 částku 46 750 Kč (bez jakékoli uzavřené dohody), za rok 2015 částku 51 000 Kč, za rok 2016 částku 51 000 Kč a za rok 2017 částku 21 250 Kč. Žalované vyplatil za rok 2016 částku 9 350 Kč a za rok 2017 částku 4 250 Kč. V účetní závěrce za rok 2015, kterou schválilo shromáždění vlastníků, figurovaly tyto částky pod označením mzdové prostředky, účetní závěrku za rok 2016 shromáždění vlastníků neschválilo. V listopadu 2017 nově zvolený výbor inicioval vymáhání vyplacených částek po žalovaných, což odsouhlasilo i shromáždění vlastníků.

10. Po právní stránce odvolací soud věc posuzoval podle zákona č. [89/2012](#) Sb., občanský zákoník, ve znění do 31. 12. 2017 (dále jen „o. z.“). S odkazem na náleží Ústavního soudu ze dne 21. 8. 2018, sp. zn. III. ÚS 669/17, a na rozsudek velkého senátu občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 11. 4. 2018, sp. zn. 31 Cdo 4831/2017, uveřejněný pod číslem 35/2019 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, zdůraznil, že ne všechny pracovní smlouvy či dohody o pracích konaných mimo pracovní poměr, které jsou uzavřeny mezi korporací (§ 210 a násl. o. z.) a statutárním orgánem (jeho členem), jsou neplatné pro střet zájmů, soud musí vždy zvážit, zda lze střet zájmů dovést k konkrétním okolnostem, za nichž došlo k uzavření předmětných dohod, jaká činnost má být statutárním orgánem či jeho členem pro společnost vykonávána, apod. Měl za to, že oba žalovaní vykonávali kromě činností spadajících do působnosti statutárního orgánu také veškeré činnosti, jimiž v předmětném období zajišťovali správu domu, ostatně žalobce až do roku 2017 ani neměl uzavřenu žádnou jinou smlouvu s fyzickou či právnickou osobou na výkon těchto činností. Neztotožnil se s názorem soudu prvního stupně, že společenství vlastníků nemůže ze své podstaty vstupovat do

pracovněprávních vztahů na straně zaměstnavatele, a naopak dovodil, že právní předpisy ani povaha společenství vlastníků jednotek nebrání tomu, aby jiné činnosti pro společenství vlastníků jednotek vykonávaly fyzické osoby na základě pracovněprávních vztahů, pokud naplní pracovního poměru (nebo jiného pracovněprávního vztahu) není výkon činnosti statutárního orgánu. Současně uzavřel, že ve výkonu funkce statutárního orgánu nelze ve vztahu k činnosti při výkonu správy, ke které se předmětnými dohodami zavázali, spatřovat střet zájmů, neboť k majetkovému prospěchu žalovaných – s výjimkou získané odměny za provedenou práci nevybočující z běžných poměrů – sjednáním dohod o provedení prací nedošlo. Dále dovodil, že dohody o provedení práce nelze považovat ani za absolutně neplatné ve smyslu § 580 o. z. (§ 588 o. z. za použití § 4 zákona č. [262/2006](#) Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „zákoník práce“). Stanovy žalobce a zároveň ustanovení § 1208 písm. c) o. z. sice vyhražují působnosti shromáždění vlastníků schvalování odměny výboru za výkon funkce statutárního orgánu, o její výplatu ale v projednávané věci nejde, jde o výplatu odměny ve smyslu § 138 zákoníku práce za provedenou práci. O tom, že žalovaní vykonávali činnost specifikovanou v dohodách o provedení práce za úplatu, bylo shromáždění vlastníků prokazatelně vyzkoumeno, neboť bylo seznámeno s výsledky hospodaření a schválilo účetní závěrku. Poukázal na znění stanov žalobce a na obecnou zásadu, že na právní jednání je třeba spíše hledět jako na platné než jako neplatné (§ 574 o. z.), a měl za to, že nelze dospět k závěru, že právní jednání spočívající v uzavření předmětných dohod odporuje zákonu. Uzavřel, že žalobce plnil žalovaným na základě právního důvodu, k bezdůvodnému obohacení žalovaných nedošlo, a žaloba tudíž není důvodná.

11. Proti rozsudku odvolacího soudu podal žalobce (dovolatel) dovolání, jehož přípustnost odůvodnil § 237 zákona č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“). Měl za to, že napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázek hmotného práva, které nebyly v rozhodování dovolacího soudu dosud vyřešeny a také při jejichž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu. Za první namítal, že odvolací soud nesprávně posoudil platnost dohod o provedení práce z pohledu střetu zájmů, neboť jejich účelem bylo pobírání odměny za spornou činnost žalovaných jako členů statutárního orgánu. Odvolací soud sice v této souvislosti poukázal na přílehavou judikaturu, náležitě se však touto otázkou nezabýval a jeho argumentace je zcela nedostatečná. Nadto vzhledem ke specifické právní povaze společenství vlastníků by měla být tato otázka posuzována přísněji, než je tomu u obchodních korporací. Za druhé namítal, že podle jeho stanov i podle § 1208 písm. c) o. z. dohody o provedení práce měly být schváleny shromážděním, k čemuž nedošlo, a proto nemohly vůči němu nabýt účinnosti, jak vyplývá např. z rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 27. 4. 2004, sp. zn. 29 Odo 414/2003, či ze dne 16. 11. 2010, sp. zn. 29 Cdo 4566/2009. Za třetí namítal, že pro posouzení důvodnosti nároku na odměnu (a výši této odměny) za činnost statutárního orgánu je nutné zkoumat, zda tato činnost byla vykonávána řádně. Odvolací soud ale vůbec neposuzoval, v jakém rozsahu a kvalitě žalovaní spornou činnost vykonávali, a vyšel pouze z přehledů činností, zpracovaných samotnými žalovanými, a z výpovědi svědka Č., kamaráda 1. žalovaného. Za nesprávný považoval i závěr odvolacího soudu, že shromáždění o odměnách vyplácených žalovaným vědělo, neboť schválilo účetní závěrku obsahující i „mzdové náklady“, navíc jak vyplývá ze skutkových zjištění odvolacího soudu účetní závěrka za rok 2016 shromážděním ani schválena nebyla. Navrhl, aby dovolací soud rozsudek odvolacího soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení, nebo aby rozsudek odvolacího soudu změnil tak, že žalobě vyhoví.

12. Dovolání bylo podáno včas, osobou k tomu oprávněnou – účastníkem řízení (§ 240 odst. 1 o. s. ř.), za splnění podmínky advokátního zastoupení dovolatele (§ 241 odst. 1 a 4 o. s. ř.).

13. Jak bude ještě níže vysvětleno, v projednávané věci nejde o pracovněprávní vztah. Soudy nižších stupňů rozhodovaly o dvou samostatných nárocích žalobce vůči dvěma žalovanými (tzv. subjektivní kumulace), tj. peněžitých plněních ve výši 170 000 Kč s příslušenstvím a 13 600 Kč s příslušenstvím. Jelikož ve vztahu mezi žalobcem a 2. žalovanou nebylo napadenými výroky rozhodnuto o peněžitých

plněních převyšujících 50 000 Kč (aniž by přitom šlo o vztah ze spotřebitelských smluv či o pracovněprávní vztah), je dovolání nepřipustné podle § 238 odst. 1 písm. c) o. s. ř.

14. Výše uvedený závěr není v rozporu s rozhodnutím velkého senátu občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 8. 11. 2023, sp. zn. 31 Cdo 1178/2023, uveřejněným pod číslem 74/2024 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, které se týká skutkově odlišných případů, kdy v době vydání dovoláním napadeného rozhodnutí odvolacího soudu je předmětem řízení peněžité plnění převyšující 50 000 Kč skládající se z nároků, jež, ač mají původ v téže události, jsou obecně vzato pokládány za nároky se „samostatným skutkovým základem“, z nichž každý samostatně nepřevyšuje 50 000 Kč. V takovém případě se omezení přípustnosti dovolání prostřednictvím hodnotového censu vyjádřeného v § 238 odst. 1 písm. c) o. s. ř. neuplatní, jestliže se dovolání týká právních otázek, jejichž řešení je těmto nárokům společné (vychází ze skutkového základu těmto nárokům společného). V projednávané věci jsou však předmětem řízení dva samostatné nároky uplatněné žalobcem vůči dvěma odlišným žalovaným jako samostatným společníkům, o nichž je jednáno ve společném řízení (srov. obdobně usnesení Nejvyššího soudu ze dne 17. 10. 2024, sp. zn. 23 Cdo 2667/2024, a v něm citovanou judikaturu).

15. Nejvyšší soud proto ve vztahu mezi žalobcem a 2. žalovanou dovolání odmítl (§ 243c odst. 1 o. s. ř.).

16. Napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky, vyplývající z obsahu dovolání, zda dohody, v nichž se žalovaní zavázali vykonávat činnosti k zajištění správy domu a pozemku, mohly založit jejich nárok na odměnu bez schválení shromážděním. Tato otázka dosud nebyla v poměrech společenství vlastníků dovolacím soudem vyřešena, dovolání je proto přípustné, a je i důvodné.

17. S ohledem na skutkové okolnosti projednávané věci je pro její posouzení rozhodný zákon č. [89/2012](#) Sb., občanský zákoník, ve znění účinném do 30. 6. 2020 (dále jen „občanský zákoník“ či „o. z.“).

18. Podle § 1194 odst. 1 věta první před středníkem o. z. společenství vlastníků je právnická osoba založená za účelem zajišťování správy domu a pozemku.

19. Podle § 1189 odst. 1 o. z. správa domu a pozemku zahrnuje vše, co nenáleží vlastníku jednotky a co je v zájmu všech spoluvlastníků nutné nebo účelné pro řádnou péči o dům a pozemek jako funkční celek a zachování nebo zlepšení společných částí. Správa domu a pozemku zahrnuje i činnosti spojené s údržbou a opravou společných částí, přípravou a prováděním změn společných částí domu nástavbou, přístavbou, stavební úpravou nebo změnou v užívání, jakož i se zřízením, udržováním nebo zlepšením zařízení v domě nebo na pozemku sloužících všem spoluvlastníkům domu. Podrobnosti o činnostech týkajících se správy domu a pozemku upravuje nařízení vlády č. [366/2013](#) Sb., o úpravě některých záležitostí souvisejících s bytovým spoluvlastnictvím (dále jen „nařízení vlády č. [366/2013](#) Sb.“).

20. Podle § 1208 písm. c) o. z. do působnosti shromáždění patří volba a odvolávání členů volených orgánů a rozhodování o výši jejich odměn.

21. Podle § 1208 písm. h) o. z. do působnosti shromáždění patří určení osoby, která má zajišťovat některé činnosti správy domu a pozemku, i rozhodnutí o její změně, jakož i schválení smlouvy s touto osobou a schválení změny smlouvy v ujednání o ceně nebo o rozsahu činnosti.

22. Podle § 163 o. z. statutárním orgánu náleží veškerá působnost, kterou zakladatelské právní jednání, zákon nebo rozhodnutí orgánu veřejné moci nesvěří jinému orgánu právnické osoby.

23. Z citovaných ustanovení plyne, že účelem společenství vlastníků je zajišťování správy domu a

pozemku. Zákon přitom dává shromáždění možnost určit, že některé činnosti této správy bude zajišťovat třetí osoba. Jestliže shromáždění takovou osobu neurčí, musí činnosti správy domu a pozemku zajišťovat některý z orgánů společenství. Nesvěří-li stanovy působnost v této oblasti jinému orgánu [§ 1200 odst. 2 písm. d) o. z.], pak z § 163 o. z. lze dovodit, že zajišťování činností správy domu a pozemku bude patřit právě do působnosti statutárního orgánu. Je-li statutárním orgánem výbor (jako kolektivní orgán) není vyloučeno, aby zajišťováním některé činnosti pověřil jednoho ze svých členů (jako např. vybíráním předem určených finančních prostředků od vlastníků jednotek jako záloh na příspěvky na správu domu a pozemku, vedením účetnictví, vedením seznamu členů společenství vlastníků atd.). To však nic nemění na tom, že i nadále půjde o činnost náležející do působnosti statutárního orgánu jako takového.

24. Na rozdíl od zákona o obchodních korporacích [srov. § 59 zákona č. [90/2012](#) Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích)] občanský zákoník výslovně nestanoví, jakými ustanoveními se řídí práva a povinnosti mezi společenstvím vlastníků a členem jeho statutárního orgánu. V obecné rovině jsou však i nadále použitelné závěry dosavadní judikatury přijaté v poměrech právní úpravy účinné do 31. 12. 2013, podle nichž výkon funkce člena statutárního orgánu není závislou prací ve smyslu § 2 zákoníku práce a i když si člen statutárního orgánu a právnická osoba pro svůj vztah ujednají režim zákoníku práce, takové ujednání neučiní z jejich vztahu vztah pracovněprávní (srov. rozsudek velkého senátu občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 11. 4. 2018, sp. zn. 31 Cdo 4831/2017, uveřejněný pod číslem 35/2019 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek).

25. Rozhodování o výši odměn členů statutárních orgánů patří do působnosti shromáždění. Tato působnost je výlučná a nelze ji zúžit (srov. důvodovou zprávu k § 1208 o. z.). Jde o ustanovení kogentní, od něhož se nelze odchýlit.

26. Jelikož úprava odměňování členů statutárního orgánu společenství obsažená v § 1208 písm. c) o. z. spočívá v zásadě na podobných principech jako úprava odměňování členů volených orgánů obchodní korporace, lze při posuzování nároku člena statutárního orgánu společenství přiměřeně vyjít ze závěrů judikatury přijaté k výkladu zákona o obchodních korporacích – za všechna rozhodnutí srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 22. 10. 2019, sp. zn. 27 Cdo 5340/2017, a v něm citovanou judikaturu. Smyslem a účelem této úpravy totiž nepochybně je (stejně jako je tomu u členů volených orgánů obchodních korporací) zajistit kontrolu shromáždění (a tím i členů společenství) nad odměňováním členů orgánů a zamezit tomu, aby zejména členové statutárního orgánu určovali odměny sami sobě bez ohledu na majetkové poměry společenství a na kvalitu výkonu funkce odměňovanými členy orgánů.

27. Aby členu statutárního orgánu společenství vznikl nárok na odměnu, musel by tento nárok vyplynout z rozhodnutí shromáždění. Ze zákona se přitom nepodává, že by shromáždění muselo rozhodovat o odměně členů statutárního orgánu vždy předem (do budoucna), může proto o odměně rozhodnout i dodatečně za uplynulé období. Jestliže o odměně členů statutárního orgánu nerozhodne, případně takovou odměnu neschválí, platí, že člen statutárního orgánu vykonává svou funkci bezplatně. Není tudíž možné, aby výši odměn stanovila smlouva uzavřená mezi společenstvím a členem statutárního orgánu, aniž by o tom rozhodlo shromáždění. Bez rozhodnutí shromáždění není takové ujednání o plnění pro společenství závazné (je vůči němu neúčinné).

28. Promítnuto do poměrů projednávané věci to znamená, že smlouvy uzavřené mezi společenstvím a žalovanými, nazvané dohody o pracovní činnosti, nemohly založit nárok žalovaných na vyplacené odměny. Prakticky veškeré činnosti, které žalovaní vykonávali (srov. odst. 6 a 8), lze totiž zahrnout pod činnosti týkající se správy domu a pozemku a, protože stanovy žalobce nesvěřily působnost v této oblasti jinému orgánu a shromáždění ani neurčilo jinou osobu k zajištění těchto činností, žalovaní je měli (byli povinni) vykonávat z titulu funkce člena výboru. Jelikož ze skutkových zjištění

nevyplývá, že by shromáždění (byť zpětně) rozhodlo o výši odměn členů statutárních orgánů, nárok na odměny žalovaným nevznikl. Protože předmětem činnosti byl výkon funkce statutárního orgánu, předmětné smlouvy nemohly mezi účastníky založit ani pracovněprávní vztah, nadto výkon funkce člena statutárního orgánu z povahy věci nelze omezit počtem hodin v kalendářním roce (srov. § 76 zákoníku práce).

29. Lze proto uzavřít, že Společenství se domáhá vrácení odměn, které byly 1. žalovanému vyplaceny za činnosti, jež měl vykonávat z titulu výkonu funkce člena výboru, aniž o výši jeho odměn rozhodlo shromáždění.

30. Jelikož ujednání o odměnách 1. žalovaného obsažené v dohodě o pracovní činnosti je vůči Společenství neúčinné, řešení (dalších) otázek vymezených v dovolání (případného střetu zájmů a řádného výkonu činnosti 1. žalovaným) již není pro právní posouzení věci podstatné.

31. Z výše uvedeného vyplývá, že závěr odvolacího soudu, že činnost vykonávaná 1. žalovaným na základě dohod o provedení práce nespádala pod výkon činnosti statutárního orgánu a neschválení dohod shromážděním vlastníků nemělo na vznik nároku na odměny vliv, není správný.

32. Nejvyšší soud proto – aniž ve věci nařídil jednání (§ 243a odst. 1 o. s. ř.) – napadený rozsudek zrušil a věc vrátil odvolacímu soudu k dalšímu řízení (§ 243e odst. 1, 2 o. s. ř.).

Další články:

- [Nezbytná cesta](#)
- [Nepominutelný dědic](#)
- [Náhrada škody zaměstnancem](#)
- [Likvidace dědictví](#)
- [Jistota](#)
- [Insolvenční řízení](#)
- [Exekuce](#)
- [Započtení](#)
- [Reorganizace](#)
- [Soudní poplatky \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Spotřebitel \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)